

[Axe] Kristensen.]

rørende lønniveauets muligheder. Det ville betyde noget for samordningen og samvirket. Det andet kan ikke få nogen betydning, det kan kun blive et skalkeskjul, således at de, der har det virkelige ansvar, slipper fri for at sige det, de må og skal sige.

Den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Henning Rasmussen, sagde, at man skulle have nogle uvildige. Der findes ikke nogen uvildige. Ethvert menneske er præget af sin overbevisning og af, hvad han mener er rigtigt. Jeg vil synes, at den, der synes det samme som jeg, er dygtigere end den, der mener det modsatte, for jeg synes, jeg har ret. Jeg kan ikke forestille mig en økonomiminister, der vil udnævne en nationaløkonom til formand, som har helt modsatte meninger af dem, han har. Jeg kan ikke forestille mig, at en nationaløkonom, der havde givet stærkt udtryk for, at han havde samme synspunkter som kommunisterne eller — mindre slemt — socialistiske folkeparti, ville blive udnævnt til dette råd. Jeg er helt sikker på, at han ikke ville blive det. Der findes ikke nogen uvildige, og der vil ikke blive udnævnt nogen uvildige af ministeren. Der findes en minister, der har et ansvar for at give sandfærdige oplysninger og et ansvar over for folketinget for, at det, han siger, er sandt — der er mange mennesker i landet, der ved, hvad der er sandt — og at det siges med autoritet. Det er klart, at hvad ministeren siger og det råd, han giver befolkningen, er præget af hans opfattelse, og det skal det også være. Det er derfor, vi har regeringen. Det kan godt være, at vi i oppositionen vil være utilfreds dermed, men det, befolkningen har krav på, er, at vi har en regering, der sørger for, at de dispositioner, der træffes politisk, stemmer sammen med, hvad der i øvrigt sker. Det vil sige, at der er sammenhæng mellem regeringens synspunkter og det, der i øvrigt sker.

Det er derfor, vi siger, at det, man vil lave, er intet værd. Jeg kom til at tænke på i eftermiddags, at da fanden ville, at der intet skulle ske, så nedsatte han i verden den første komité. Der vil intet ske her.

Så er der spørgsmålet, om de ændringsforslag, der nu er stillet, imødekommer ønsket om, at der ikke oprettes et institut, der skal foretage økonomisk forskning. Jeg

tror det ikke rigtig. Man kalder det et sekretariat. Instituttet skulle være sekretariat for rådet, og nu kalder man det et sekretariat. Dette sekretariat skal lave alt, hvad rådet finder på, og så er der ingen grænser for, hvad man kan sætte det til, så kan det lave det samme for så vidt, som instituttet skulle. Ministeren har ikke til sine ændringsforslag fremsat bemærkninger, der klart siger, hvad ændringsforslagene betyder, men jeg går ud fra, at den højtærede minister, når han engang får ordet, vil være så venlig at sige, at de betyder, at dette sekretariat kun skal have sekretariatsarbejde for rådet. Det materiale og de oplysninger, det skal have, må det indhente hos de organer, der allerede findes. Her tænker jeg på statistisk departement og det økonomiske sekretariat. Det økonomiske sekretariat har vundet sig almindelig anerkendelse her i salen og i befolkningen.

Vi ønsker altså fra vor side i allerhøjeste grad, at tingene bliver samvirkende, at de virker i den retning, som befolkningens flertal forlanger de skal virke. Det må blive politisk præget, og det vil det altid blive i et parlamentarisk styret land, men der bliver noget helt andet ud af det, når det ene ikke modvirker det andet. Det bliver samvirke. Derfor opfordrer vi regeringen meget stærkt til, at den, inden overenskomstforhandlingerne begynder, giver en virkelig økonomisk oversigt over mulighederne og en vejledning for dem, der skal forhandle, idet man så ved, hvilke synspunkter Danmarks regering har i den situation, vi befinder os i. Det er den eneste chance for en samordning, vi har.

Poul Møller: Man skal altid være sig for lovforslag, der har så flotte titler som det forslag, vi her behandler. Man må altid stille sig det spørgsmål: er det overhovedet muligt ved en enkelt lovgivningsforanstaltning at nå det mål, som titlen antyder? Og kommer man til den opfattelse, at det er det ikke, lovforslaget er ikke, hvad titlen lover, så er titlen altså falsk, og så skal man agte på ikke at gå med til et sådant lovforslag, som i virkeligheden foregiver noget, som ikke indeholdes i loven.

Dette lovforslag, som vi nu har haft til udvalgsbehandling, og som jeg egentlig troede skulle have lidt lovforslags sædvan-